

door zijn bevelhebber onmiddellijk in staat van alarm gebracht, het in Normandië staande Zevende Leger niet; integendeel, in de dagorders van de staf van het Zevende Leger was aan de legerkorpsen bevolen dat bij wijze van oefening in de nacht van 5 op 6 juni de staat van alarm moest gelden – die oefening werd afgelast.

'D-Day'¹

In de nacht van 5 op 6 juni werden de zeven zware Duitse kustbatterijen die de Geallieerde vlooteenheden en landingsschepen onder vuur konden nemen, van kwart over drie tot vijf uur (dubbele Britse zomertijd, eigenlijk dus van kwart over één tot drie uur) door *Bomber Command* geteisterd; elke batterij werd door ca. 500 ton aan bommen getroffen. Om acht minuten over vijf ontstaken Britse dwerg-onderzeeërs zeewaarts een groen licht aan twee van de drie stranden waar de Britse divisies aan land zouden gaan; korte tijd later werd elk strand door zulk een licht gemarkeerd. Om half zes begonnen de zware Geallieerde vlooteenheden aan een intensieve beschieting van alle Duitse kustbatterijen en verdere versterkingen, grote en kleine – de meeste werden grondig vernield. Precies om half zeven (*H-Hour*) moesten de eerste Amerikaanse, precies om half acht de eerste Britse troepen voet aan wal zetten. In woelig water legden de Amerikanen de laatste zestien kilometer, de Britten de laatste

¹ Het spreekt vanzelf dat wij in de delen 10a en 10b in ruime mate aandacht zullen besteden aan de operaties der Geallieerde strijdkrachten in West-Europa en aan de strategische beslissingen welke aan die operaties ten grondslag lagen. Daarbij ontlenen wij de meeste van onze algemene gegevens aan werken die verschenen zijn in drie 'officiële', d.w.z. met overheidsgeld voorbereide en uitgegeven maar in wetenschappelijke onafhankelijkheid geschreven reeksen publikaties: *The United States Army in World War II. The European Theatre of Operations* (een project van het Amerikaanse Department of the Army), de *History of the Second World War, Military Series* (een project van het Britse Cabinet Office) en de *Official History of the Canadian Army in World War II* (een project van het Canadese Ministry of National Defence). Uit de Amerikaanse serie waren voor ons vijf werken van speciaal belang, nl. Forrest C. Pogue: *The Supreme Command* (1954), Roland G. Ruppenthal: *Logistical Support of the Armies*, dl. I (1953) en dl. II (1959), Gordon A. Harrison: *Cross-Channel Attack* (1951) en Charles B. Macdonald: *The Siegfried Line Campaign* (1963), uit de Britse serie vier, nl. John Ehrman: *Grand Strategy*, dl. V (1956) en dl. VI (1956), L. F. Ellis, G. R. G. Allen en A. E. Warhurst: *Victory in Europe*, dl. I (1962) en L. F. Ellis en A. E. Warhurst: *Victory in Europe*, dl. II (1968), en uit de Canadese serie één, nl. C. P. Stacey: *The Victory Campaign. The Operations in North-West Europe 1944-1945* (1960).